

[PODOLEĆ *vb pf*

inf podoleć.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Znaleźć siły do pokonania [czemu]: Nie dąleko chodząc/ widzimy iako Węgierka ziemią vpádłá/
która nie obyczajnie porywając sie ná Turecką moc/ której podoleć nie mogąć/ przypłaciła takowéy
Rády vpadkiem swoim *CerGór* 102.

Formacje współrdzenne cf PODOŁAĆ.

KWysz